ECLI:LV:ZRT:2019:0411.11370070916.5.S

Lietas Nr.11370070916
Lietas arhīva Nr.K73-0087-19

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Aizkrauklē 2019.gada 11.aprīlī

Zemgales rajona tiesa,
tiesnese I.Zālīte,
piedaloties prokurorei S.Hščanovičai,
aizstāvei Z.Bičkovičai,
atklātā tiesas sēdē iztiesāja krimināllietu /pers. B/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 300.panta pirmās daļas.

Aprakstošā daļa

/pers. B/ apsūdzēta par to, ka, būdama brīdināta par kriminālatbildību par apzināti nepatiesas liecības sniegšanu, kā lieciniece sniedza apzināti nepatiesu liecību tiesā.

2016.gada 26.augustā laika periodā no plkst.10.07 līdz plkst.12.30 /pers. B/ Aizkraukles rajona tiesā, kas atrodas Spīdolas ielā 4, Aizkrauklē, sniedza liecību administratīvā pārkāpuma lietā Nr.107011416, kurā ar Aizkraukles rajona tiesas 2016.gada 5.septembra spriedumu /pers. D/ atzīts par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15] panta trešajā daļā. Pirms liecības sniegšanas tiesā /pers. B/ brīdināta par atbildību pēc Krimināllikuma 300.panta par apzināti nepatiesu liecību sniegšanu, ko viņa apstiprinājusi ar savu parakstu.

Nopratināta kā lieciniece tiesā /pers. B/, nolūkā palīdzēt /pers. D/ izvairīties no administratīvā soda par transportlīdzekļa vadīšanu alkohola reibumā, sniedza Aizkraukles rajona tiesai apzināti nepatiesu liecību par to, ka 2016.gada 28.jūlijā ap plkst.10.30 Pļaviņu novada Aiviekstes pagastā pa vietējās nozīmes ceļu, kas ved no atpūtas kompleksa "Mežezers" uz ceļu V957 - pievedceļš Pļaviņu tūrisma bāzei, 1.kilometrā virzienā no atpūtas kompleksa "Mežezers" uz ceļu V957 - pievedceļš Pļaviņu tūrisma bāzei, /pers. D/ nav vadījis automašīnu *TL marka/* ar valsts reģistrācijas numura zīmi /reģistrācijas numurs/, atrodoties alkohola ietekmē, proti, /pers. D/ līdz automašīnas izbraukšanai no atpūtas bāzes "Mežezers" pludmales teritorijas līdz stāvlaukumam pie šīs bāzes, vadot automašīnu, nav atradies alkohola reibumā. Viņš dzēris alkoholisko kokteili tikai pēc tam, kad bijis novietojis automašīnu minētajā stāvvietā, kas ir pretrunā Aizkraukles rajona tiesas 2016.gada 5.septembra spriedumā administratīvā pārkāpuma lietā Nr.107011416 konstatētajiem faktiem.

Šādas /pers. B/ darbības pirmstiesas izmeklēšanā kvalificētas kā Krimināllikuma 300.panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums.

Motīvu daļa

Apsūdzētā /pers. B/ tiesas izmeklēšanā savu vainu viņai celtajā apsūdzībā neatzina un liecināja, ka /pers. D/ apsūdzēto un /pers. E/ ap plkst.7.00-8.00 aizvedis uz "Mežezeru". Par to, vai /pers. D/ bija lietojis alkoholu, nekas neliecināja, alkohola smaka nebija jūtama, mašīnā alkoholu neredzēja, brauca adekvāti. "Mežezerā" mašīnu novietoja pludmales teritorijā pie laivu mājas. Apsūdzētā un /pers. E/ iekārtojās laivu mājas priekšā uz betona plāksnēm, savukārt /pers. D/ palika pie mašīnas. Abas iejauca alkoholisko kokteili no līdzi paņemtā ruma un kolas, sauļojās, peldējās, bija iekāpušas arī laivā. Apsūdzētā laivā atradās ar muguru pret /pers. D/, tāpēc neredzēja, vai /pers. D/ kaut ko dzēra. Arī abām atrodoties pie laivu mājas, ne apsūdzētajai, ne /pers. E/ pie automašīnas atrodošais /pers. D/ nebija redzams. Kad /pers. D/ pienāca un teica, ka saimniece prasa 10 EUR par to, ka piebraukuši pie ezera, abas bija iesnaudušās. /pers. D/ sarunu ar saimnieci nedzirdēja. Arī tajā brīdī no /pers. D/ alkohola smaku nejuta. Atnāca /pers. F/ un teica, ka, lai atrastos pie ezera, jāmaksā 7 EUR. Izcēlās strīds par to, ka zīmju nav un, ka atšķiras samaksa. Nolēmuši, ka jāsauc policija. Abas ar /pers. E/ savākušas mantas, /pers. E/ palika runājoties ar /pers. F/, bet apsūdzētā un /pers. D/ iekāpa mašīnā un brauca uz stāvlaukumu ārpus pludmales teritorijas. Bija dusmīga un, braucot uz stāvlaukumu, sākusi mašīnā jaukt kokteili. Nostājoties stāvlaukumā, pabeigusi jaukt kokteili, taisījusies kāpt ārā no automašīnas, kad /pers. D/ teicis, ka "uzdeva pa nerviem" un paņēmis no viņas sajaukto kokteili un to iedzēra. Pati aizgāja pie /pers. E/ un /pers. F/. Somiņa un pudeles palika mašīnā uz priekšējā sēdekļa. Atgriežoties pie mašīnas, nepiefiksēja, kur bija palikusi kokteiļa glāze, jo gāja uz mašīnu ar domu zvanīt policijai. Atnāca /pers. E/ un turpināja diskusiju par maksu. Sapratusi, ka neviena no pusēm nepiekāpsies, tādēļ izsaukusi pašvaldības policiju, zvanot uz 112. Kamēr gaidīja policiju, pudeles salika somā. Kad atbrauca pašvaldības policija, izstāstījusi izsaukuma iemeslu, policijas darbinieki aizgāja pie /pers. D/, ko runāja ar /pers. D/, nedzirdēja. Policijas darbinieki pārmetuši, ka viņi braukājuši pa apzaļumojumiem, kas situāciju saasināja. Diskusijas laikā atbrauca valsts policijas darbinieks E.Kauliņš un skaidroja, kurš brauca ar automašīnu. /pers. D/ policijas darbiniekiem teica, ka iedzēra pēc automašīnas novietošanas. Apsūdzētā norādīja, ka varot liecināt tikai to, ko redzēja, bet nevar liecināt, ko /pers. D/ darīja, kad nebija apsūdzētās redzeslokā. Vienmēr ir liecinājusi, ka /pers. D/ dzēra kokteili pēc automašīnas novietošanas stāvlaukumā, arī administratīvajā lietā liecināja, ka neredzēja, ka /pers. D/ lietotu alkoholu, ka viņas priekšā /pers. D/ nedzēra, bet par kokteiļa dzeršanu stāvlaukumā liecināja. Norādīja, ka liecina par to, kas notika viņas klātbūtnē. Stāsta to pašu, ko stāstīja administratīvajā lietā, sīkāk administratīvajā lietā tiesā viņai netika jautāts. Administratīvajā lietā bija uztraukusies un neiedomājās stāstīt, ka pirms tam bija vai nebija /pers. D/ reibumā.

Apsūdzētās /pers. B/ tiesas izmeklēšanā sniegtās liecības apstiprina tiesas sēdes audio protokolā fiksētās ziņas par faktiem, kas iegūts no administratīvā pārkāpuma lietas Nr.107011416, kurā fiksēta apsūdzētās sniegtā liecība administratīvā pārkāpuma lietas iztiesāšanā 2016.gada 26.augustā *(lietas 66.lapa)*. Pretrunas minētajos pierādījumos tiesa nekonstatē. Administratīvā pārkāpuma lietā apsūdzētā /pers. B/ kā lieciniece ir sniegusi liecību

tādā apjomā par faktiem, kādā tā no viņas tika prasīta, atbilstoši pierādīšanas priekšmetam administratīvajā lietā. Administratīvā pārkāpuma lietā apsūdzētā /pers. B/ liecinājusi, ka nolika mašīnu stāvlaukumā, izkāpa ārā un /pers.D/ dzēra, paņēma no apsūdzētās kokteili; kad /pers.D/ pārdzina mašīnu, vispār nebija lietojis alkoholu; viņš nebija dzēris; viņu priekšā /pers. D/ nedzēra.

Liecinieks /pers. D/ tiesas izmeklēšanā liecināja, ka aizvedis /pers. E/ un /pers. B/ uz "Mežezeru". Auto novietoja pie paša ezera, pludmalē, aiz šķūnīša, šķūnītis bija pa labi, mašīna pa kreisi, kur pie mašīnas atpūties. Liecinieks bija vairāk šķūnīša aizmugurē, tālāk no ezera. Meitenes apsēdās uz betona malas šķūnīša priekšpusē, starp šķūnīti un ezeru, un dzēra kokteiļus, sauļojās. No vietas, kur atradās liecinieks, meitenes viņš nevarēja redzēt. Liecinieks ar meitenēm kopā pie ezera nedzēra. Kad pie viņa pienāca sieviete, viņš bija pie mašīnas. Sieviete par iebraukšanu pludmales teritorijā prasīja 10 EUR. Meitenes nepiedalījās sarunā ar sievieti, meitenes nebija redzamas. Pienāca arī vīrietis, kurš prasīja 7 EUR. Vīrietis mierīgi palūdza pārvietot mašīnu. Par situāciju informējis meitenes un liecinieks kopā ar /pers. B/ pārdzinis mašīnu uz stāvlaukumu. Attālums līdz stāvlaukumam no krasta ir 100-200 metri, ja iet pa taisno, tad attālums ir uz pusi mazāks. /pers. E/ ar vīrieti gāja uz mašīnas pusi, bet neredzēja pa kurieni. /pers. B/ bija glāze ar dzērienu. Liecinieks iedzēra mašīnā un arī pēc tam, kad izkāpa no mašīnas, izdzēra kādu 0,5 l glāzi. Gaidījuši kādas 10 minūtes, kad /pers. E/ ar vīrieti atnāks. Kamēr pīpēja, pabeidza dzert kokteili. Paši izsauca policiju. Pirmā atbrauca pašvaldības policija. Stāstījuši policijai par to, ka nav zīmes, bet prasa naudu. Pašvaldības policija izsauca Valsts policiju. Lieciniekam tika jautāts, kā viņš atbrauca, liecinieks paskaidroja, ka atbrauca skaidrā un iedzēris pēc mašīnas pārvietošanas. Policists prasīja lieciniekam datus un lūdza pūst trubiņā, liecinieks teicis, ka tikko iedzēris. Iepūtis un uzrādīja ap vienu promili, sniedza paskaidrojumus E.Kauliņam. Pirms braukšanas, mājās ap pusnakti bija iedzēris aliņu. Līdz brīdim, kad pārdzina mašīnu, nedzēra. Meitenes nezināja, ka bija dzēris aliņus. Nav strīda, ka viņam bija promiles, jo godīgi pateicis, ka iedzēris kokteili. Iedzēris alkoholu, jo bija nervozitāte.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu tika nolasītas liecinieka /pers. D/ pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības.

Pirmstiesas izmeklēšanā liecinieks /pers. D/ liecinājis, ka 2016.gada 27.jūlija naktī uz 28.jūliju bijis kopā ar draugiem. 27.jūlija vakarā izdzēris divas 0,5 l tilpuma alus pudeles. Pēc pusnakts aizvedis /pers. E/ un /pers. B/ uz "Bubu" pēc alkohola. Tad kopā pavizinājušies pa Pļaviņām, pēc tam meitenes izdomājušas braukt uz "Mežezeru". Meitenes mašīnā lietoja alkoholu. Viņš alkoholu nelietoja. Aizvedis /pers. E/ un /pers. B/ uz "Mežezeru" un novietoja automašīnu pludmalē. Meitenes arī pludmalē lietoja alkoholu, bet viņš nelietoja. Alkoholu dzēris tikai tad, kad bija novietojis automašīnu stāvlaukumā *(lietas 77.lapa)*. Pēc liecību nolasīšanas, liecinieks liecināja, ka jautājumi tiek uzdoti un formulēti katrreiz savādāk, tāpēc liecības var atšķirties. Atbildes sniedz tā, kā izprot jautājumu. Administratīvo sodu ir izcietis.

Liecinieka /pers. D/ tiesas izmeklēšanā sniegtās liecības apstiprina lietā esošajā tiesas sēdes audio protokolā fiksētās ziņas par faktiem, kas iegūts no administratīvā pārkāpuma lietas Nr.107011416, kurā fiksētas liecinieka sniegtā liecība administratīvā pārkāpuma lietas iztiesāšan ā 2016.gada 26.augustā *(lietas 66.lapa)*. Pretrunas minētajos pierādījumos tiesa nekonstatē. Administratīvā pārkāpuma lietā liecinieks /pers. D/ kā pie administratīvās atbildības saucamā persona ir sniegusi liecību tādā apjomā par faktiem, kādā tā no viņas tika prasīta, atbilstoši pierādīšanas priekšmetam administratīvajā lietā.

Liecinieks /pers.Ž/ tiesas izmeklēšanā liecināja, ka notikumu atceras minimāli. Bijis inspektors Pļaviņu novada pašvaldībā un bija kopā ar L.Rižiku (tagad – Šakaliņa). Izsaukums no bāzes "Mežezers" bija par to, ka jaunieši alkohola reibumā braukā ar mašīnu /TL marka/pa pludmali. Atbrauca arī inspektors E.Kauliņš un sastādīja protokolus. Bija /pers. D/, divas meitenes, arī īpašnieks /pers. F/. Vēl bija divas sievietes no "Mežezera" pārstāvjiem. "Mežezera" pārstāvji teica, ka redzēja un bija blakus, kad jaunieši braukāja pa pludmali. /pers. D/ nenoliedza, ka brauca. Visiem bija manāms alkohola reibums. Bija sajūta, ka alkohols lietots vairākas dienas, jo izelpa nebija svaiga, tā bija visiem jauniešiem. Puisis vismazāk bija lietojis. Meitenes izskatījās, ka bija vairāk iedzērušas, jo grūti bija saprast, ko viņas runāja. Puisis bija adekvāts, mierīgs. Meitenes bija agresīvas, mēģināja /pers. D/ izvilkt no dienesta mašīnas, kurā E.Kauliņš ņēma paskaidrojumus, raustīja durvis.

Pārbaudot lietā esošos liecinieku /pers.Ž/, L.Šakaliņas un E.Kauliņa administratīvā pārkāpuma lietā Nr.107011416 sniegtos ziņojumus, kas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu tiesas izmeklēšanā tika nolasītas kā liecinieku /pers.Ž/, L.Šakaliņas un E.Kauliņa pirmstiesas izmeklēšanā sniegtas liecības ziņojumu veidā, tiesa atzīst, kā minētie ziņojumi iztiesājamajā krimināllietā pārbaudīti kļūdaini. Judikatūrā ir atzīts, ka liecībai, kuru saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.pantu var nolasīt vai atskaņot tiesā, jābūt sniegtai konkrētajā kriminālprocesā. Atzīts, ka citos kriminālprocesos sniegtās liecības (nopratināšanas protokolu kopijas), kas pievienotas konkrētajam kriminālprocesam, nav uzskatāms par personas konkrētajā kriminālprocesā agrāk sniegtu liecību *(sk. Augstākās tiesas krimināllietu departamenta 2016.gada 28.jūnija lēmumu lietā Nr.SKK-348/2016)*. Iztiesājamās krimināllietas pirmstiesas procesā minētās personas kā liecinieki nav pratināti, ziņojumi kopiju veidā ir pievienoti krimināllietai no administratīvā pārkāpuma lietas, līdz ar to konkrētajā lietā minētajiem ziņojumiem ir rakstveida pierādījuma nozīme un atzīstams, ka šis pierādījums lietā pārbaudīts, to nolasot, kā rakstveida pierādījums. Turklāt šādu policijas darbinieku sniegto ziņojumu administratīvā pārkāpuma lietā kļūdainu pārbaudi tiesas izmeklēšanā lūdza prokurore, un pret šādu kārtību neiebilda ne apsūdzētā, ne arī aizstāve. Tiesa atzīst, ka minētais procesuālais pārkāpums, proti, lietā esošo pierādījumu pārbaude, pamatojot pierādījuma pārbaudi ar kļūdainu procesuālo normu, konkrētajā gadījumā atbilstoši Kriminālprocesa likuma 130.panta trešajai daļai ir nebūtisks, neietekmē iegūto ziņu patiesumu un ir pieļaujams pierādījums. Jāņem vērā, ka iepriekš minēto ziņojumu autori administratīvā pārkāpuma lietā ir liecinieki iztiesājamajā krimināllietā un ir nopratināti tiesas izmeklēšanā.

No /pers.Ž/ 2016.gada 28.jūlija ziņojuma administratīvā pārkāpuma lietā Nr.107011416 izriet, ka 2016.gada 28.jūlijā ap plkst.10.40 Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Aizkraukles iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektore L.Šakaliņa /pers.Ž/ informēja, ka Pļaviņu novada, Aiviekstes pagasta, "Mežezers" teritorijā, kurā aizliegts iebraukt ar automašīnām, ar */TL marka/* markas automašīnu braukā jaunieši. Ierodoties notikuma vietā, netālu no atpūtas bāzes "Mežezers", automašīnu stāvlaukumā /pers.Ž/ un L.Šakaliņu sagaidīja /pers. F/, kurš izsaucis Valsts policiju. /pers. F/ norādīja uz stāvlaukumā esošo automašīnu */TL marka/*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, un paskaidroja, ka braucēji ir trīs personas (viens vīrietis un divas sievietes), kuri atrodas pie automašīnas. Norādīja, ka pie stūres sēdēja vīrietis, kurš, iespējams, ir alkohola reibumā. L.Šakaliņa paņēma paskaidrojumu no /pers. F/. Pēc personību noskaidrošanas, ieradies Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Aizkraukles iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektors E.Kauliņš. Liecinieks atpazinis personas, kuras stāvēja pie automašīnas, atpazina kā Pļaviņu pilsētas iedzīvotājus – /pers. D/, /pers. E/ un /pers. B/. Sarunājoties ar jauniešiem, sajutis alkoholam raksturīgu smaku. Uz jautājumu, kurš vadīja automašīnu, katrs stāstīja savu versiju. L.Šakaliņa paņēma paskaidrojumu no /pers. F/, /pers. F/ un /pers. O/. /pers. B/ un /pers. E/ paskaidrojumus rakstīja pašrocīgi. /pers. E/ ar savu uzvedību traucēja policijas darbiniekiem pildīt dienesta pienākumus. Inspektors E.Kauliņš, pēc apstākļu noskaidrošanas, /pers. D/ sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu *(lietas 22.lapa)*. Pēc ziņojuma nolasīšanas liecinieks /pers.Ž/ papildus liecināja, ka paskaidrojumu /pers. D/ sācis rakstīt savā automašīnā, pēc tam nācis prasīt, ko rakstīt. /pers. D/ uzreiz pateica, ka viņš vadīja transportlīdzekli. Liecinieks skatījies /pers. D/ mašīnā caur logiem un, ja redz automašīnā alkoholu, tad to piefiksē. Mašīnai bija tonētie stikli. Priekšā alkoholu neredzēja. Liecinieks neatceras, kas pārbaudīja /pers. D/ alkohola ietekmi. Atceras, ka nebija saskaņota iebraukšana, ka tā teicis /pers. F/, un, ka uz aizrādījumu jaunieši nereaģēja. Liecinieks neatceras, kad /pers. D/ bija lietojis alkoholu. Alkohola pārbaude ir galvenais, lai konstatētu alkohola ietekmi. Pēc liecinieka domām, liecības par alkohola ietekmi nav pietiekams iemesls, lai sauktu pie atbildības.

Liecinieks E.Kauliņš tiesas izmeklēšanā liecināja, ka bija informācija, no policijas vai pašvaldības policijas, ka personas brauc dzērumā pie "Mežezera". Aizbraukuši uz notikuma vietu, bet tajā brīdī transportlīdzeklis nekustējās. Bija liecinieki, kas liecināja, ka šoferis nav lietojis alkoholu no braukšanas brīža līdz liecinieka atbraukšanai. Jautājis, vai ir liecinieki, kas redzēja transportlīdzekļa kustību. Bija /pers. D/, /pers. B/ un /pers. E/.

Automašīna bija /TL marka/markas un atradās stāvlaukumā. Pie liecinieka pienāca /pers. B/ un pateica, ka tā ir liecinieka pēdējā diena, kad strādā policijā. Liecinieks pazvanīja priekšniekam, ka tiek draudēts un turpināja strādāt. Bija paskaidrojumi, ka no apstāšanās brīža /pers. D/ alkoholu nelietoja. Visi izskatījās alkohola reibumā, ko secināja no smaržas un rīcības.

No E.Kauliņa 2016.gada 28.jūlija ziņojuma administratīvā pārkāpuma lietā Nr.107011416 izriet, ka 2016.gada 28.jūlijā ap plkst.10.45 saņēmis telefona zvanu no Pļaviņu novada pašvaldības policijas inspektora/pers.Ž/ par to, ka /pers.Ž/ kopā ar L.Šakaliņu devušies izsaukumā uz Pļaviņu novada Aiviekstes pagasta "Mežezers", sakarā ar /pers. F/ izsaukumu par to, ka personas brauc alkohola reibumā. Ierodoties notikuma vietā, noskaidrojis, ka pie /TL marka/automašīnas, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/,atrodas /pers. D/, /pers. E/ un /pers. B/ – visi bija manāmā alkohola reibumā. /pers. E/ un /pers. B/ bija lielā reibumā un skaļi bļaustījās, izteica apvainojumus policijas darbiniekiem. Noskaidrojot lietas apstākļus, /pers. D/ paskaidrojis, ka, pamatojoties uz informāciju, ka transportlīdzekli */TL marka/* vadījis /pers. D/, viņam būs jāveic alkohola tests. Tad iejaucās abas sievietes un bļāva, ka /pers. D/ nekādu alkohola testu neveiks, jo /pers. B/ paskaidroja, ka strādā Valsts policijā un, ka visu varot sarunāt. Liecinieks uzaicinājis /pers. D/ iekāpt dienesta automašīnā. /pers. D/ noskaidroja, kas notiktu, ja viņš atteiktos veikt alkohola testu izelpojamā gaisā, pēc kā piekritis testu veikt. Mērījums uzrādījis vienu promili un /pers. D/ parakstījis gan mēraparāta izdrukātos čekus, gan pārbaudes protokolu. Laikā, kamēr /pers. D/ tika veikta alkohola pārbaude, /pers. B/ nepārtraukti nāca pie dienesta automašīnas un skaidroja, ka visu var sarunāt, kā arī atkārtoja, ka strādā policijā, izteica apvainojumus. Liecinieks sastādījis transportlīdzekļa izņemšanas aktu, pēc kā atbraucis auto evakuators. /pers. E/ un /pers. B/ mēģināja aizkavēt transportlīdzekļa evakuēšanu, bet vēlāk atkāpās un ļāva to evakuēt *(lietas 24.lapa)*. Pēc ziņojuma nolasīšanas liecinieks E.Kauliņš papildus liecināja, ka neatceras, kurš teica, ka lietoja vai nelietoja alkoholu. Jāveic ekspertīze, lai noteiktu, kad lietoja alkoholu, bet /pers. D/ neteica, ka nelietoja alkoholu pēc apstāšanās. Ja ziņojumā tā bija, ka brauca alkohola reibumā, tad tā ir. Uzvārdus personai, kura teica, ka /pers. D/ alkoholu nelietoja, liecinieks nevar pateikt. Liecinieks neatceras, vai apskatījuši automašīnu. /pers. D/ zina kā Pļaviņu iedzīvotāju. Kad atbraukuši, tad bija /pers. F/ un vēl kāda sieviete. No /pers. B/ bija aizskarošas replikas.

L.Šakaliņa tiesas izmeklēšanā liecināja, ka strādā par inspektori. Ja pareizi atceras, bija lieta sakarā ar /pers. D/ par braukšanu alkohola reibumā. /pers. B/ un /pers. E/ bija iesaistītās personas. Lieciniece bija kopā ar /pers.Ž/, kurš bija pašvaldības policists. Izsaukums bija par braukšanu alkohola reibumā "Mežezera" teritorijā. Droši vien pieņēma paskaidrojumus, izsauca E.Kauliņu. Apstākļus noskaidroja no izsaucējiem. Bija /pers. B/, /pers. E/, /pers. D/ un "Mežezera" īpašnieks. Visi trīs nāca skaidrot situāciju, par kaut ko sūdzējās - ka dzēruši upes krastā, ka tad atnākuši īpašnieki, ka īpašnieks, laikam, nav ļāvis dzert tajā teritorijā. Varbūt arī saistībā ar maksām. Šie trīs jaunieši teica, ka mierīgi lietojuši alkoholu un viņus dzen ārā. Mēģinājuši noskaidrot lietas būtību, par ko ir izsaukums. Iesniedzējs bija "Mežezera" īpašnieks. Pēc 5-10 minūtēm saukuši E.Kauliņu. E.Kauliņš ieradies 10-15 minūšu laikā. E.Kauliņš /pers. D/ mašīnā stādīja protokolu. /pers. B/ un /pers. E/ paskaidrojumus rakstīja pašrocīgi, turpat uz vietas. Paskaidrojumi bija nesaprotami un neizlasāmi.

No 2016.gada 28.jūlija L.Šakaliņa ziņojuma administratīvā pārkāpuma lietā Nr.107011416 izriet, ka 2016.gada 28.jūlijā Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Aizkraukles iecirknī tika saņemta telefoniska informācija par to, ka Pļaviņu novada, Aiviekstes pagasta, "Mežezers" teritorijā, kura aizliegts iebraukt automašīnām, braukā jaunieši ar automašīnu /TL marka/ Pēc informācijas saņemšanas, lieciniece kopā ar policijas darbinieku /pers.Ž/ brauca uz notikuma vietu. "Mežezers" stāvlaukumā viņu sagaidīja /pers. F/, kurš izsauca valsts policiju. /pers. F/ norādīja uz stāvlaukumā esošo /TL marka/automašīnu, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, un paskaidroja, ka braukuši trīs jaunieši (viens vīrietis un divas sievietes), kuri atradās pie automašīnas. Pie stūres sēdējis vīrietis. No /pers. F/ ticis paņemts paskaidrojums. Ticis noskaidrots, ka trīs personas pie automašīnas ir /pers. E/, /pers. B/ un /pers. D/. Pēc personību noskaidrošanas, notikuma vietā ieradās Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Aizkraukles iecirkņa kārtības policijas nodaļas inspektors E.Kauliņš, kurš pēc apstākļu noskaidrošanas, /pers. D/ sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu *(lietas 23.lapa)*. Pēc ziņojuma nolasīšanas lieciniece papildus liecināja, ka neatceras, kurā brīdī noskaidrojusi, kas brauca ar */TL marka/* markas automašīnu. Atceras, ka /pers. D/ bija braucis alkohola reibumā, tas bija izsaukuma iemesls. Izsaukums bija saistīts ar braukāšanu. Ja par alkoholu noskaidroja pēc tam, tad tā arī bija. Automašīna no ūdens tilpnes stāvēja 50 metru attālumā. Vizuāli personas izskatījās alkohola reibumā. Lieciniece ar viņiem kontaktējās un bija alkoholam raksturīga smaka. Viņu izturēšanās liecināja par alkohola reibumu - drošsirdība, runātīgums. /pers. B/ sāka draudēt E.Kauliņam, ka viņš nestrādās policijā, ja /pers. D/ tiks sastādīts protokols. Otra meitene arī kaut ko bļaustījās. Viņas noliedza, ka brauca /pers. D/, bet es neatceros, uz ko viņas norādīja. Neatceras, vai skatījās automašīnas */TL marka/* salonu. Personas lieciniecei nebija zināmas. Atceras, ka bija noliegums par braukšanu, bet sarunu neatceras.

Liecinieku /per.Ž/, L.Šakaliņas un E.Kauliņa tiesas izmeklēšanā sniegtās liecības apstiprina lietā esošajā tiesas sēdes audio protokolā fiksētās ziņas par faktiem, kas iegūts no administratīvās lietas Nr.107011416, kurā fiksētas liecinieku sniegtās liecības administratīvā pārkāpuma lietas iztiesāšanā 2016.gada 26.augustā *(lietas 66.lapa)*. Pretrunas minētajos pierādījumos tiesa nekonstatē. Turklāt minētie liecinieki nav bijuši notikuma aculiecinieki, ir pildījuši savus dienesta pienākumus, līdz ar to par apsūdzībā norādītajiem faktiskajiem apstākļiem, proti, par to, vai apsūdzētā /pers. B/ administratīvā pārkāpuma lietā ir sniegusi apzināti nepatiesas liecības, neliecina.

Lieciniece /pers. E/ tiesas izmeklēšanā liecināja, ka ap plkst.7.00-8.00 trijatā braukuši uz "Mežezeru" - /pers. D/, lieciniece un /pers. B/. Automašīnu vadīja /pers. D/. Pa ceļam lieciniecei un /pers. B/ bija glāzēs iejaukti kokteiļi. /pers. D/ alkoholu nelietoja. Lieciniece nevar novērtēt, kāds bija /pers. D/, nejuta no /pers. D/ alkohola smaku. Lieciniece un /pers. B/ bija lietojušas alkoholu, tāpēc nepievērsa uzmanību, vai /pers. D/ bija lietojis alkoholu. "Mežezera" teritorijā automašīnu novietoja pie ezera. Pie ezera 2 m no ūdens atradās būdiņa. Automašīna tika novietota būdiņai sānā, priekšā būdiņai atradās ezers. Ja lieciniece stāvēja pie ezera, tad automašīnu neredzēja, automašīna atradās aiz būdiņas. Pie paša ezera, būdiņas priekšpusē lieciniece un /pers. B/ sauļojās un dzēra kokteiļus. /pers. D/ sēdēja tālāk, blakus lieciniecei un /pers. B/ /pers. D/ nesēdēja. /pers. D/ nelietoja alkoholu, lieciniece neredzēja, vai /pers. D/ lietoja alkoholu. Abas ar /pers. B/ visu laiku bija kopā. /pers. D/ nebija visu laiku liecinieces redzeslokā. Kad lieciniece un /pers. B/ peldējās, arī tad viņu redzeslokā /pers. D/ nebija. Vienā brīdī, kad lieciniece ar /pers. B/ atradās krastā uz dvieļiem, pie viņām pienāca /pers. D/, viņš pateica, ka ir pienācis "Mežezera" īpašnieks un prasa samaksu par to, ka ir iebraukuši pludmales teritorija, bet ja netaisās maksāt, tad lūdza aizdzīt automašīnu uz stāvlaukumu. Savākuši mantas, tai skaitā arī iesākto alkohola pudeli, kas tika ielikta somā, somas tika saliktas automašīnā. /pers. B/ kopā ar /pers. D/ aizbrauca uz stāvlaukumu, savukārt lieciniece kopā ar "Mežezera" īpašnieku gāja pa pļavu uz stāvlaukumu, un runāja par to, ka nav nekur zīmes, ka ir jāveic samaksa par iebraukšanu pludmalē. Lieciniece neatceras, kurā brīdī šķīrās ar "Mežezera" īpašnieku, aizejot uz stāvlaukumu, pie automašīnas stāvēja /pers. B/ un /pers. D/. Lieciniece neatceras, ko /pers. D/ un /pers. B/ darīja pie automašīnas, neatceras, vai /pers. D/ un /pers. B/ lietoja alkoholu. /pers. B/ izsauca policiju, arī "Mežezera" īpašnieks izsauca policiju. Atbrauca pašvaldības policija, pastāstījuši, ka ir radušās problēmas par samaksām. Vēlāk pienāca klāt "Mežezera" īpašnieks un pašvaldības policija nepievērsa lieciniecei, /pers. D/ un /pers. B/ uzmanību, vairāk runāja ar "Mežezera" īpašnieku. Lieciniece tālumā redzēja sievieti, kas staigāja ar suni, viņa nepienāca klāt, bet pienāca cits vīrietis, tas bija "Mežezera" īpašnieka māsas draugs. Pēc tam atbrauca vēl viena policijas automašīna, bija divi vīrieši policisti. Policisti iztaujāja, kurš brauca. Lieciniece nezina, kāpēc teica, ka viņa automašīnu vadīja, iespējams tāpēc, ka uztraucās un bija dusmīga, jo neviens nenoskaidroja viņu problēmu. Policijas darbinieki /pers. D/ uzaicināja uz policijas automašīnu, tur viņi runāja, /pers. D/ izkāpa no automašīnas un pateica, lai lieciniece un /pers. B/ paņem mantas. Tad atbrauca /pers. D/ paziņa, lai aizvestu liecinieci un /pers. B/ uz mājām. /pers. D/ bija tiesas sēde par braukšanu alkohola reibumā, viņam atņēma vadītāja tiesības. Lieciniece piedalījās tiesas sēdē, neviens nezināja, vai /pers. D/ bija lietojis alkoholu. /pers. D/ pēc tam pateica, ka "Mežezera" stāvlaukumā izdzēra kokteili,

lieciniece neatceras, kad /pers. D/ to pateica. Lieciniece nav redzējusi, ka /pers. D/ būtu dzēris kokteili. Lieciniece neatceras, vai bija klāt tiesas sēdē, kad liecināja /pers. B/.

Arī liecinieces /pers. E/ tiesas izmeklēšanā sniegtās liecības apstiprina lietā esošajā tiesas sēdes audio protokolā fiksētās ziņas par faktiem, kas iegūts no administratīvās lietas Nr.107011416, kurā fiksēta liecinieces sniegtā liecība administratīvā pārkāpuma lietas iztiesāšanā 2016.gada 26.augustā *(lietas 66.lapa)*. Pretrunas minētajos pierādījumos tiesa nekonstatē. Administratīvā pārkāpuma lietā lieciniece /pers. E/ kā lieciniece ir sniegusi liecību tādā apjomā par faktiem, kādā tā no viņas tika prasīta, atbilstoši pierādīšanas priekšmetam administratīvā pārkāpuma lietā. Kā izriet no liecinieces /pers. E/ sniegtajām liecībām iztiesāšanā un no audio protokolā fiksētās liecības administratīvajā lietā, lieciniece /pers. E/ neatceras, ko /pers. D/ un /pers. B/ darīja pie automašīnas stāvlaukumā; neatceras, vai /pers. D/ un /pers. B/ lietoja alkoholu (tā krimināllietas iztiesāšanā). Savukārt administratīvā pārkāpuma lietas tiesas sēdes audio protokolā fiksētajā /pers. E/ liecībā lieciniece norāda, ka to, ka /pers. D/ alkoholu lietoja stāvlaukumā, nav redzējusi; ka to viņai pateicis /pers. D/, kad viņa atnākusi pie mašīnas; ka aizejot uz stāvlaukumu, /pers. F/ no mašīnas aizgāja nostāk 30-40 m.

Liecinieks /pers. F/ tiesas izmeklēšanā liecināja, ka /pers. B/ ir redzējis tikai konflikta situācijā. Liecinieks plkst.9.00 līdz 10.00 pamanīja, ka pludmales teritorijā pie laivu mājiņas, pie paša ezera, atrodas jaunieši ar automašīnu. Liecinieks no viesu mājas devās pie jauniešiem, lai aizrādītu, ka nedrīkst atrasties pludmales teritorijā ar automašīnu. Meitenes sauļojās uz betona plāksnēm. Jaunieši bija nepamierināti, ka liecinieks viņus traucē. Liecinieks aizrādīja jauniešiem, ka automašīna nevar atrasties pludmales teritorijā un lūdza to aizdzīt uz stāvlaukumu, kā arī aizrādīja, ka nedrīkst vadīt automašīnu alkohola reibumā. Liecinieks pieļauj, ka jaunieši lietoja alkoholu, jo redzēja alkohola pudeli un uzvedība jauniešiem bija agresīva. Puisis sēdēja automašīnā, liecinieks komunicēja ar /pers. E/, bija agresīva komunikācija. Liecinieks ar jauniešiem vienojās, ka viņi aizdzīs automašīnu no pludmales teritorijas. Bija arī alternatīva šajā situācija, jo varēja veikt samaksu 7 EUR apmēra par iebraukšanu pludmales teritorijā. Puisis ar /pers. B/ brauca uz stāvlaukumu, bet liecinieks ar /pers. E/ gāja pa pludmales teritoriju uz stāvlaukumu, gāja pa taciņu pāri sporta laukumam. Lieciniekam likās, ka jaunieši nepareizi rīkojās, jauniešiem likās, ka liecinieks nepareizi rīkojās, tāpēc tika izsaukta policija. Lieciniekam likās, ka jaunietis brauca alkohola reibumā, pēc jaunieša uzvedības liecināja, ka jaunietis ir lietojis alkoholu. Jaunietis nebija agresīvs, visvairāk agresīva bija /pers. E/. Jaunietis novietoja automašīnu stāvlaukumā, viņš sēdēja iekšā, nekāpa ārā no automašīnas. Stāvlaukumā atradās arī citas automašīnas. Liecinieks aizgāja 30 metrus no automašīnas, nevar apgalvot, ka notikumi stāvlaukumā pie automašīnas bija liecinieka redzeslokā. Liecinieka klātbūtnē jaunieši nelietoja alkoholu. Liecinieks izsaucis policiju un policistiem teicis, ka jaunieši dzērumā braukājās ar automašīnu.

No liecinieka /pers. F/ sniegtās liecības administratīvā pārkāpuma lietā izriet, ka tad, kad mašīna atbrauca stāvvietā, tai pie stūres bija /pers. D/; viņš izkāpa no mašīnas un tur pat stāvēja pie mašīnas; liecinieks atradies turpat blakus; jaunieši šajā laikā nekādus šķidrumus nelietoja; jaunieši stāvot apsprieduši situāciju *(lietas 66.lapa)*. Savukārt administratīvā pārkāpuma lietā sniegtajā paskaidrojumā, kura kopija pievienota lietai no administratīvā pārkāpuma lietas, liecinieks /pers. F/ paskaidrojis, ka visu to laiku, kamēr jaunietis brauca pie stūres, neizlaidis viņu no sava redzesloka; vērojis jaunieti līdz ieradās policija; jaunieši pēc automašīnas novietošanas, līdz ieradās policija, alkoholu nav lietojuši *(lietas 20.lapa)*. Bet tiesas izmeklēšanā liecinieks /pers. F/ norādīja vēl uz citiem lietā svarīgiem apstākļiem, proti, ka /pers. D/ novietoja automašīnu stāvlaukumā, viņš sēdēja iekšā, nekāpa ārā no automašīnas; ka liecinieks aizgāja 30 metrus no automašīnas, nevar apgalvot, ka notikumi stāvlaukumā pie automašīnas bija liecinieka redzeslokā; ka liecinieka klātbūtnē jaunieši nelietoja alkoholu. Tātad tiesas izmeklēšanā iztiesājamajā krimināllietā liecinieks liecināja par jauniem apstākļiem, kuri sakrīt ar apsūdzētās /pers. B/ liecināto tiesas izmeklēšanā, kā arī ar liecinieku /pers. D/ un /pers. E/ sniegtajām liecībām tiesas izmeklēšanā. Secināms, ka laikā, kad /pers. D/ un /pers. B/ atradās stāvlaukumā pie mašīnas, liecinieka redzeslokā visu laiku abi tomēr neatradās.

Liecinieks /pers. O/ tiesas izmeklēšanā liecināja, ka /pers. B/ nepazīst. Liecinieks atradās viesu mājā, "Mežezera" teritoriju nepārzina. Viesu māja atrodas kalniņā, no turienes liecinieks redzēja, ka no rīta puses pa pludmales teritoriju pārvietojas automašīna */TL marka/* sudraba krāsā. No viesu mājas ir redzama laivu māja pie ezera, tur atradās automašīna. Liecinieks redzēja, ka pie laivu mājas atradās trīs cilvēki, viens vīrietis un divas sievietes. Neredzēja, ka jaunieši būtu lietojuši alkoholu. Visu laiku atradās pie viesu mājas, periodiski pievērsa uzmanību tam, kas notiek pludmales teritorijā. Redzēja, ka automašīna brauca ārā no pludmales teritorijas. Aizmugurē gāja /pers. F/ un /pers. E/. Atnāca /pers. F/ un teica, ka jaunieši nebrauc prom, ka konflikts ir par to, ka nepamet pludmales teritoriju. Liecinieks aizgāja uz stāvlaukumu paskatīties, kad atbrauca policija. Redzēja jauniešus, viņi bija alkohola reibumā, bet smakas nebija. Redzēja, ka puisis atradās policijas automašīnā.

Liecinieka /pers. O/ tiesas izmeklēšanā sniegtās liecības apstiprina lietā esošajā tiesas sēdes audio protokolā fiksētās ziņas par faktiem, kas iegūts no administratīvā pārkāpuma lietas Nr.107011416, kurā fiksētas liecinieka sniegtā liecība administratīvā pārkāpuma lietas iztiesāšan ā 2016.gada 26.augustā *(lietas 66.lapa)*. Pretrunas minētajos pierādījumos tiesa nekonstatē. Liecinieks /pers. O/ administratīvā pārkāpuma lietā liecinājis, ka, kamēr atbraukusi policija, jaunieši atradušies stāvlaukumā pie mašīnas /pers. F/ bijis ar viņiem; staigājis 2 m attālumā.

Lieciniece /pers. F/ tiesas izmeklēšanā liecināja, ka personīgi nepazīst /pers. B/. Lieciniecei grūti atcerēties tās dienas notikumus, norāda, ka jaunieši naktī jautri uzvedās. Naktī dzirdēja mūziku, nevar apgalvot vai tie bija tie paši jaunieši. No rīta ieraudzīja, ka pludmales teritorijā stāv automašīna. Gāja uz pludmali, lai noskaidrotu, kas tur notiek un konstatēja, ka tur atrodas jaunieši un viņi gulēja. Lieciniece piegāja un pamodināja puisi un pajautāja, kāpēc jaunieši iebrauca bez samaksas. Puisis norādīja, ka nav zīmes, tāpēc netiks maksāts. Sekoja asu vārdu apmaiņa. Automašīna atradās pludmales teritorijā pie laivu mājas. Tuvāk ezeram atradās betona plāksne, automašīna stāvēja pa kresi pret laivu māju. Laivu mājas izmēri apmēram 4x3. Automašīna atradās apmērām pāris metrus no laivu mājas. Automašīnas durvis bija atvērtas, kuras tieši bija atvērtas, neatceras. No laivu mājas līdz ūdenim varētu būt apmēram 1,5 metri līdz 2 metriem. Pie automašīnas zālītē gulēja puisis, pie laivu mājas uz betona plāksnēm pie ūdens gulēja meitenes. Starp meitenēm un puisi bija apmēram 4 metru attālums. Puisim uzvedība dažbrīd bija agresīva, pieņem, ka puisis bija lietojis alkoholu, bet tie ir tikai liecinieces pieņēmumi. Pludmales teritorijā atradās tukšas pudeles, iespējams tās varētu būt citu personu pudeles. Lieciniece neredzēja, ka puisis būtu lietojis alkoholu. Meitenes gulēja un ar meitenēm nekomunicēja. Lieciniece aizgāja uz viesu māju pie sava brāļa /pers. F/ un pastāstīja par situāciju pludmalē. /pers. F/ aizgāja uz pludmali. Pārējos notikumus lieciniece vēroja no malas, atrodoties viesu mājas stāvlaukumā. Redzēja, ka automašīna pārvietojas. /pers. F/ gāja ar kājām pa zāli pāri laukumam uz stāvlaukumu. Redzēja, ka automašīna tika novietota stāvlaukumā.

Liecinieces /pers. F/ sniegtais paskaidrojums administratīvā pārkāpuma lietā Nr.107011416 tiesas izmeklēšanā saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu tika nolasīts, apmierinot aizstāves lūgumu. Arī liecinieces /pers. F/ sniegtais paskaidrojums administratīvā pārkāpuma lietā tiesas izmeklēšanā kļūdaini pārbaudīts kā pirmstiesas izmeklēšanā liecinieces sniegta liecība, un par šādu pierādījuma procesuālo pamatotību neiebilda arī prokurore *(sk. iepriekš spriedumā tiesas sniegto vērtējumu pie policijas darbinieku – lietā liecinieku /pers.Ž/, L.Šakaliņas un E.Kauliņa - sniegto ziņojumu administratīvajā lietā pārbaudīšanas procesuālo kārtību iztiesāšanā krimināllietā)*.

2016.gada 28.jūlijā /pers. F/ sniegusi paskaidrojumu, ka ir "Mežezera" teritorijas apsaimniekotāja un teritorijā ir aizliegts iebraukt ar automašīnām pie pludmales, jo tā ir privāta teritorija. 2016.gada 28.jūlijā pamanīja, ka pa "Mežezera" aizliegto teritoriju braukā automašīna */TL marka/,* ar valsts numura zīmi JN3034, un uzreiz piegāja pie automašīnas. Pie stūres sēdošajam jaunietim teikusi, lai izbrauc no teritorijas, vai, lai maksā 10 EUR. Jaunietis atrunājies, ka nav zīmes, ka vārti bijuši vaļā un turpināja braukāt pa teritoriju. Pienācis /pers. F/, kurš izsauca policiju. Visu to laiku pie stūres sēdēja /pers. D/ un automašīnā atradās vēl divas meitenes. Visu laiku no aizrādīšanas brīža līdz policijas atbraukšanai jaunietis atradās pie stūres un viņu nav izlaidusi no redzesloka. Īsi pirms policijas atbraukšanas, jaunieši apstājās ārpus ierobežotās teritorijas un izkāpa no automašīnas. Alkoholiskos dzērienus neviens nelietoja, bet visi jaunieši izskatījās alkohola reibumā. Viņas klātbūtnē jaunieši nekādus šķidrumus nelietoja (*lietas 19.lapa)*.

Lieciniece /pers. F/ uzturēja tiesas izmeklēšanā sniegtās liecības 2019.gada 6.marta tiesas sēdē. Norādīja, ka policijai sniegto paskaidrojumu nerakstīja, to neizlasot, parakstīja protokolu. Īsti neatceras, kas notika 2016.gadā.

Apmierinot prokurores lūgumu, tiesas izmeklēšanā tika atskaņotas liecinieces /pers. F/ 2016.gada 26.augustā sniegtās liecības administratīvā pārkāpuma lietā Nr.107011416. Administratīvā pārkāpuma lietā /pers. F/ liecinājusi, ka ir pārstāve, valdes locekle /nosaukums A/, kas apsaimnieko "Mežezeru", un viņas pienākums ir uzraudzīt kārtību teritorijā. No rīta ap plkst.10.00 redzējusi, ka pludmalē tauvas joslā atrodas automašīna/TL marka/. Gājusi, lai pateiktu, ka automašīna jānovieto stāvlaukumā. Automašīnai bija atvērtas visas durvis, skaļi skanēja mūzika. Puisis gulēja zālē, meitenes uz betona. Uz uzaicinājumu atstāt teritoriju, puisis nereaģēja, nedaudz paņirgājās, teicis, ka nav nekādas zīmes. Atbildējis nievājoši, centies oponēt, ka viņam ir tiesības atrasties pludmalē, ka nav redzējis nekādas zīmes, ka nekur nav zīmes par privātīpašuma teritoriju. Pasaukusi brāli /pers. F/, kurš arī apsaimnieko šo teritoriju. Tālāk sarunas ar puisi veda brālis /pers. F/, pie šīm sarunām nebija klāt. Aizgājusi no pludmales kalniņā, kas ir 100 m attālumā, un vērojusi notiekošo. Redzējusi, ka brālis runājas ar pludmalē esošajām personām, ka personas iekāpj mašīnā – divas meitenes un puisis, un aizbrauc no pludmales uz stāvvietu. Mašīnai pie stūres bija puisis. /pers. F/ gāja mašīnai līdzi. Brālis izsauca policiju. Pēc izskata jaunieši bija dzēruši. Par to, ka jaunieši bija lietojuši alkoholu, liecināja arī tas, ka pludmalē mētājās stiprā alkohola pudeles. Bravūrīgi uzvedās. Kamēr atbrauca policija, atradusies kalniņā, vērojusi situāciju. Kad atbrauca policija, brālis viņai piezvanījis, lai viņa atnākot. Policijai sniedza paskaidrojumu. Kad atbrauca policija, jaunieši bija stāvlaukumā pie mašīnas. Brālis visu laiku bija kopā ar jauniešiem, turpat staigāja, uz vietas brālis visu laiku nestāvēja. Kad jaunieši izkāpa no mašīnas, neredzēja. Meitenes centās uzņemties puiša vainu.

No vietas kalniņā, kur viņa atradās, nevarēja pamanīt šķidrumu dzeršanu stāvlaukumā pie mašīnas, jo aktīvi nevēroja to, kas notiek stāvlaukumā, acis visu laiku nebija vērstas uz stāvlaukumu. Kādu brīdi novērsās. Bija 100 m attālumā. Paskaidrojumu rakstīja policists. Tajā ir nepareizi traktēts viņas teiktais, drusku savādāk uzrakstīts *(lietas 66.lapa)*.

Lieciniece pēc audio protokola noklausīšanās norāda, ka tajā brīdī lieciniece visprecīzāk atcerējās notikumus. Lieciniece neatceras, vai jauniešiem bija alkohola pudeles. Norāda, ka nevar neko precizēt, jo neko neatceras. Lieciniece neredzēja, ka kāds būtu lietojis alkoholu.

Rezumējot minētajās liecinieku liecībās sniegtās ziņas par apsūdzībā norādītajiem faktiem un rakstveida pierādījumos konstatētās ziņas, vērtējot šos pierādījumus kopsakarā, tiesa uzskata, ka ar minētajiem pierādījumiem nav apstiprinājušies apsūdzībā norādītie faktiskie apstākļi, kādi tie no /pers. B/ sniegtās liecības administratīvā pārkāpuma lietā ir norādīti. Vērtējot apsūdzētās /pers. B/ sniegtās liecības administratīvā pārkāpuma lietā, kā arī iztiesājamajā krimināllietā sniegto liecību, tad no liecības administratīvā pārkāpuma lietā izriet, ka /pers. B/ ir liecinājusi, ka "nolikām mašīnu stāvlaukumā, izkāpām ārā un/pers D/ dzēra, paņēma no manis kokteili"; "kad /pers. D/ pārdzina mašīnu, vispār nebija lietojis alkoholu; viņš nebija dzēris; nu mūsu priekšā nedzēra". Savukārt apsūdzētās /pers. B/ sniegtā liecība administratīvā pārkāpuma lietā apsūdzībā interpretēta tā, kā apsūdzētā administratīvā pārkāpuma lietā nav liecinājusi. Kā redzams, apsūdzētā savā liecībā nav apgalvojusi, ka /pers. D/ nav vadījis automašīnu, atrodoties alkohola ietekmē, proti, ka līdz automašīnas izbraukšanai no pludmales teritorijas līdz stāvlaukumam, vadot automašīnu, nav atradies alkohola reibumā. Apsūdzētā ir izteikusi savu subjektīvo vērtējumu par /pers. D/ alkohola reibuma neesamību, norādot, ka viņas klātbūtnē /pers. D/ nedzēra. Turklāt kā izriet no pašas apsūdzētās un liecinieku /pers. D/, /pers. E/, /pers. F/ sniegtajām liecībām tiesas izmeklēšanā, tad no vietas, kur atpūtās apsūdzētā un lieciniece /pers. E/, /pers. D/ viņai nebija redzams, nebija viņas redzeslokā. Apsūdzētā liecina par to, ko ir redzējusi un secīgi, tā kā nav redzējusi, ka /pers. D/ lieto alkoholu, tad loģiski arī liecina, ka nav lietojis alkoholu, liecina par to, kas notika viņas klātbūtnē. Tāpat apsūdzētā nav izteikusi tādu apgalvojumu, ka /pers. D/ dzēris alkoholisko kokteili tikai pēc tam, kad bijis novietojis automašīnu stāvvietā. Šāds liecības interpretējums apsūdzībā pilnībā neatbilst apsūdzētās sniegtās liecības saturam, jo apsūdzētā nav lietojusi tādu kategorisku apgalvojumu, to pastiprinot ar partikulu "tikai". Tāpat tiesas izmeklēšanā tika konstatēti atšķirīgi fakti no administratīvajā lietā konstatētā attiecībā par liecinieka /pers. F/ sniegtajiem faktiem, proti, atšķirībā no liecinātā administratīvā pārkāpuma lietā, tiesas izmeklēšanā liecinieks /pers. F/ liecināja, ka liecinieks aizgāja 30 metrus no automašīnas; ka nevar apgalvot, ka notikumi stāvlaukumā pie automašīnas bija liecinieka redzeslokā; ka liecinieka klātbūtnē jaunieši nelietoja alkoholu. Savukārt no liecinieces /pers. F/ sniegtajām liecībām administratīvā pārkāpuma lietā izriet, ka notiekošo pie automašīnas stāvlaukumā vēroja no 100 m attālā kalniņa/viesu nama stāvlaukuma; ka stāvlaukumā notiekošo aktīvi nevēroja, acis visu laiku nebija vērstas uz stāvlaukumu; kādu brīdi novērsās. Šādus faktus lieciniece /pers. F/ apstiprināja arī tiesas izmeklēšanā. Tātad tiesas izmeklēšanā tika konstatēti atšķirīgi apstākļi administratīvā pārkāpuma lietā konstatējam, proti, ne liecinieks /pers. F/, ne lieciniece /pers. F/, abi atrodoties zināmā attālumā no stāvvietā novietotās /pers. D/ automašīnas, nav redzējuši visu pilnībā notiekošo pie automašīnas, notiekošais stāvlaukumā pie automašīnas nav visu laiku bijis abu liecinieku redzeslokā. Pie šādiem apstākļiem tiesas izmeklēšanā netika iegūti tādi pierādījumi, kas dotu pamatu izslēgt faktu par /pers. D/ alkohola lietošanu stāvlaukumā, līdz ar to nav pamata atzīt apsūdzētās /pers. B/ sniegto liecību par alkohola lietošanu pēc automašīnas novietošanas stāvlaukumā par apzināti nepatiesu liecību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 1.pantu pie kriminālatbildības saucama un sodāma tikai tāda persona, kura ir vainīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, tas ir, ar nodomu (tīši) vai aiz neuzmanības izdarījusi Krimināllikumā paredzētu nodarījumu, kam ir visas noziedzīga nodarījuma sastāva pazīmes.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 124.pantu kriminālprocesā pierādāma noziedzīga nodarījuma sastāva esamība vai neesamība, tostarp, noziedzīga nodarījuma sastāva obligātās pazīmes – subjektīvā un obligātā puse, kā arī citi Krimināllikumā un Kriminālprocesa likumā paredzētie apstākļi, kuriem ir nozīme konkrēto krimināltiesisko attiecību taisnīgā noregulējumā.

Noziedzīgā nodarījuma kvalifikācija ir pilnīgas atbilstības konstatēšana starp nodarījuma faktiskajām pazīmēm un Krimināllikuma normā paredzētā konkrētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmēm *(sk. U.Krastiņš. Noziedzīgs nodarījums. Rīga, 2000, 26.lpp.)*.

Kā zināms no krimināltiesību teorijas, tad noziedzīgā nodarījuma sastāva teorētiskajai analīzei krimināltiesībās tiek izdalīti četri noziedzīgā nodarījuma sastāva elementi - noziedzīgā nodarījuma objekts, nodarījuma objektīvā puse, noziedzīgā nodarījuma subjekts un nodarījuma subjektīvā puse.

Nodarījuma subjekts var būt tikai tāda persona, kas pirms liecību sniegšanas ir brīdināta par atbildību pēc Krimināllikuma 300.panta un šo noziedzīgo nodarījumu var izdarīt ar tiešu nodomu, jo liecinieks apzinās, ka liecība ir nepatiesa un vēlas tādu saturu paust tiesā. Noziedzīgā nodarījuma sastāvs ir formāls un skaitās pabeigts ar brīdi, kad procesuāli fiksēta nepatiesā liecība *(sk. U.Krastiņš, V.Liholaja, V.Niedre. Krimināl tiesības. Sevišķā daļa. Trešais papildinātais izdevums. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2009, 722.-724. lpp.)*.

Lietā nav strīda par to, ka apsūdzētā /pers. B/ administratīvā pārkāpuma lietā Nr.107011416 bija pratināta kā lieciniece. Savukārt ar lietai pievienoto tiesas sēdes protokolu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.107011416 *(lietas 26.-27., 66.lapa)* un /pers. B/ 2016.gada 26.augusta parakstu *(lietas 25.lapa)* apstiprinās, ka /pers. B/, pirms liecības sniegšanas tiesas izmeklēšanā, ir brīdināta par krimināatbildību pēc Krimināllikuma 302. un 300.panta par apzināti nepatiesas liecības sniegšanu vai nepamatotu atteikšanos liecināt. Ievērojot minēto, to, ka /pers. B/ ir pieskaitāma un sasniegusi 14 gadu vecumu, ir konstatējams Krimināllikuma 300.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma subjekts.

Ar lietas materiālos esošo Aizkraukles rajona tiesas 2016.gada 5.septembra spriedumu apstiprinās, ka /pers. D/ ir izdarījis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{15}panta trešajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu, proti, /pers. D/ vadīja transportlīdzekli */TL marka/*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, ar minimālo alkohola koncentrāciju izelpojamā gaisā 1,0948 promiles *(lietas 4.-13.lapa)*.

Aizkraukles rajona tiesa 2015.gada 5.septembrī (lēmumā kļūdaini norādīts gads – 2015., pareizi jābūt norādītam 2016.gadam, attiecīgi Aizkraukles rajona tiesas 2016.gada 5.septembra sprieduma datumam) pieņēmusi blakus lēmumu, ar kuru nolemts administratīvā pārkāpuma lietas Nr.107011416 izskatīšanas laikā iegūtās ziņas nodot Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Aizkraukles iecirknim attiecīgo pasākumu veikšanai,

pārbaudei un jautājuma izlemšanai par kriminālprocesa uzsākšanu par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 300.panta pirmajā daļā pret /pers. B/. Minētajā lēmumā tiesa, izvērtējot liecinieces /pers. B/ sniegtās liecības, izteikusi iespējamību, ka tās ir nepatiesas, un, iespējams, lieciniece šādas liecības sniedza apzināti, nolūkā palīdzēt /pers. D/ izvairīties no kriminālatbildības. Tāpēc atbilstoši Kriminālprocesa likuma 473.panta sestajai daļai un 533. pantam pieņemts blakus lēmums *(lietas 3.lapa)*.

No subjektīvās puses noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 300.panta izdarāms tikai ar tiešu nodomu *(dolus directus)*, tas ir, vainīgā persona ir apzinājusies savas darbības bīstamo raksturu un tā kā šis ir formāls nozieguma sastāvs, tad vainīgās personas psihiskā attieksme pret sekām nav jāvērtē. Ir nepieciešama arī konkrēta nozieguma objektīvās puses kādas pazīmes skaidra apzināšanās *(U.Krastiņš. Mācība par nozieguma sastāvu, Zvaigzne ABC,1995.gads, 66-68.lpp)*. Personai ir jāapzinās, ka tā sniedz nepatiesu liecību, zinot, ka par to draud krimināatbildība. Zināms, ka par subjektīvās puses patieso saturu liecina ne tikai liecības, bet arī ar pierādījumiem konstatētā personas rīcība.

Tiesa ņem vērā arī to, ka judikatūrā ir atzīts, ka gadījumā, kad lietas izlemšana ir pabeigta ar tiesas nolēmumu (spriedumu vai lēmumu), tikai tā tiesa, kura izskatījusi šo lietu pēc būtības, ir tiesīga konstatēt vai persona sniegusi nepatiesas liecības. Nolēmumā nepārprotami jānorāda, kuras no personas sniegtajām liecībām ir nepatiesas. Šāds tiesas atzinums ir Krimināllikuma 300.pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma obligāta objektīvās puses sastāvdaļa. Savukārt pirmstiesas kriminālprocesā ir jānoskaidro, vai šīs personas darbības satur visas nepieciešamās un obligātās Krimināllikuma 300.pantā paredzētās noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmes, tostarp jānoskaidro arī subjektīvā puse – vai personai, sniedzot nepatiesas liecības, ir bijis tiešs nodoms *(sk. Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2010.gada 25.maija lēmumu lietā Nr.SKK-259/2010).*

Vērtējot apsūdzētās /pers. B/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma pēc Krimināllikuma 300.panta pirmās daļas subjektīvo pusi par /pers. B/ sniegto liecību administratīvā pārkāpuma lietā par to, ka /pers. D/, kad nolika mašīnu stāvlaukumā, izkāpa ārā no mašīnas, paņēma no apsūdzētās /pers. B/ kokteili un dzēra; ka, kad /pers. D/ pārdzina mašīnu, vispār nebija lietojis alkoholu; viņš nebija dzēris; viņu priekšā /pers. D/ nedzēra, tiesa atzīst, ka nav iegūti pierādījumi tam, ka apsūdzētajai /pers. B/, sniedzot šādu liecību, būtu bijis nodoms sniegt apzināti nepatiesu liecību tiesā, tāpēc viņas darbībās nav inkriminētā noziedzīgā nodarījuma subjektīvās puses. Turklāt tā kā nevar izslēgt alkohola lietošanas faktu pēc automašīnas novietošanas stāvlaukumā, nav konstatējama arī noziedzīgā nodarījuma objektīvā puse.

Tiesa atzīst, ka administratīvā pārkāpuma lietā taisītā tiesas spriedumā un tiesas blakus lēmumā par iespējamu apzināti nepatiesu liecību sniegšanu konstatētie fakti ir atspēkojami un nav atzīstami par absolūti neapstrīdamiem.

Liecība ir nepatiesa, ja lietā aicināta persona ir devusi liecību vai sniegusi paskaidrojumu, kurā ir pilnīgi vai daļēji sagrozīti fakti, noliegti vai noklusēti patiesie apstākļi, sniegtas īstenībai neatbilstošas ziņas, kas tieši attiecas uz lietu un no kurām ir atkarīga lietas pareiza izspriešana *(sk. U.Krastiņš, V.Lihoalaja, A.Niedre. Krimināltiesības. Sevišķā daļa. Trešais papildinātais izdevums. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2009, 722.lpp).*

Savukārt liecību nav pamata uzskatīt par apzināti nepatiesu, ja liecinieks labticīgi maldījies, aizmirsis vai nepareizi uztvēris tos faktus, kam ir nozīme lietas pareizā izspriešanā *(sk. Augstākās tiesas Senāta 2012.gada 18.septembra lēmumu lietā Nr.SKK-139/12).*

Vērtējot apsūdzētās /pers. B/ sniegtās liecības administratīvā pārkāpuma lietā, kā arī iztiesājamajā krimināllietā sniegto liecību, tiesa atzīst, ka /pers. B/ sniegtajās liecībās nav pamata konstatēt kādu faktu pilnīgu vai daļēju sagrozīšanu, patieso apstākļu noliegšanu vai noklusēšanu, īstenībai neatbilstošu ziņu sniegšanu, no kā būtu atkarīga administratīvā pārkāpuma lietas pareiza izspriešana. No apsūdzētās sniegtajām liecībām administratīvajā lietā redzams, ka viņa ir liecinājusi, ka apsūdzētās klātbūtnē /pers. D/ alkoholu nelietoja, ka lietoja pēc automašīnas novietošanas stāvlaukumā. Savukārt vērtējums, vai /pers. D/ pirms automašīnas novietošanas pludmalē bija alkohola reibumā, administratīvajā lietā apsūdzētajai netika jautāts. Tiesas izmeklēšanā apsūdzētā paskaidroja, ka stāsta to pašu, ko stāstīja administratīvajā lietā; sīkāk administratīvajā lietā tiesā viņai netika jautāts; administratīvajā lietā bija uztraukusies un neiedomājās stāstīt, ka pirms tam bija vai nebija /pers. D/ reibumā; ka varot liecināt tikai to, ko redzēja, bet nevar liecināt, ko /pers. D/ darīja, kad nebija apsūdzētās redzeslokā; ka neredzēja, ka /pers. D/ lietotu alkoholu, ka viņas priekšā /pers. D/ nedzēra; ka liecina par to, kas notika viņas klātbūtnē; ka /pers. D/ pie ezera visu laiku nav atradies /pers. B/ redzes lokā; apsūdzētā redzējusi, ka /pers. D/ lieto alkoholu tikai pēc automašīnas novietošanas stāvlaukumā. Tiesai nav pamata neticēt šādam apsūdzētās skaidrojumam. Tiesa atzīst, ka par nepatiesu liecību nav atzīstama liecība par notikuma neredzēšanu. Turklāt personas subjektīvais viedoklis, kā arī fakts, ka persona var neredzēt citas personas darbības, no tā izdarot nepareizus secinājumus, nevar būt par pamatu personas saukšanai pie krimināatbildības.

Tiesa ņem vērā arī judikatūrā norādīto, ka Krimināllikuma 300.panta pirmā daļa nav piemērojama, ja nepatiesā liecība nav ietekmējusi pareizu lietas izspriešanu *(sk. Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2012.gada 18.septembra lēmumu lietā SKK-439/12)*. Tiesa, vērtējot apsūdzētās /pers. B/ sniegtās liecības nozīmīgumu administratīvā pārkāpuma lietas iznākumā, atzīst, ka apsūdzētās liecību nevar atzīt par nenozīmīgu administratīvā pārkāpuma lietā. Tomēr fakts, ka /pers. D/ izdarīja administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{15}panta trešajā daļā, Aizkraukles rajona tiesas 2016.gada 5.septembra spriedumā ir konstatēts ar citiem lietā pārbaudītiem pierādījumiem tādā apjomā un ar tādu saturu, kāds tas tika konstatēts administratīvās pārkāpuma lietas izskatīšanā.

Kriminālprocesa likuma 19.pants noteic, ka neviena persona netiek uzskatīta par vainīgu, kamēr tās vaina noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā netiek konstatēta likumā noteiktajā kārtībā, un ka visas saprātīgas šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību.

Tiesa atzīst, ka lietā iegūtie pierādījumi /pers. B/ vainīgumam, aplūkojot visus krimināprocesa laikā iegūtos faktus un ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā, neapstiprina apsūdzētās darbībās Krimināllikuma 300.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāva objektīvās un subjektīvās puses pazīmes, līdz ar ko apsūdzētā /pers. B/ celtajā apsūdzībā attaisnojama.

Apsūdzētajai /pers. B/ ar Valsts policijas Iekšējās Drošības biroja Pirmstiesas izmeklēšanas nodaļas vecākās inspektores L.Daines 2016.gada 29.decembra lēmumu piemēroti drošības līdzekļi – dzīvesvietas maiņas paziņošana un aizliegums iebraukt no valsts *(lietas 33.lapa)*. Ar Zemgales rajona tiesas 2018.gada 28.novembra lēmumu /pers. B/ piemērotais drošības līdzeklis – aizliegums izbraukt no valsts, atcelts *(lietas 129.-131.lapa)*. Līdz ar to ar spriedumu atceļams /pers. B/ piemērotais drošības līdzeklis – dzīvesvietas maiņas paziņošana.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 1. un 8.punktu procesuālie izdevumi lietā ir ceļa izdevumi par liecinieka/pers.Ž/ ierašanos tiesā 24,85 EUR *(lietas 141.lapa)* Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmā daļa noteic, ka procesuālos izdevumus ar tiesas nolēmumu piedzen no notiesātajiem (..). Tā kā apsūdzētā /pers. B/ tiek attaisnota viņai celtajā apsūdzībā, tad saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta trešo daļu lietā radušies procesuālie izdevumi sedzami no valsts līdzekļiem.

Lietiskais pierādījums – CD disks ar audioierakstu, turpmāk glabājams pie krimināllietas materiāliem.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 519.panta 1.punktu, 523., 524., 525.. 526., 529., 530.pantu tiesa

nosprieda

atzīt /pers. B/ par nevainīgu Krimināllikuma 300.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un attaisnot.

Atcelt /pers.B/ piemēroto drošības līdzekli – dzīvesvietas maiņas paziņošana.

Atmaksāt no valsts budžeta līdzekļiem lieciniekam /pers. Ž/ radušos procesuālos izdevumus par ierašanos tiesā 24,86 EUR (divdesmit četri *euro* un 86 centi).

Lietisko pierādījumu – CD disku ar tiesas sēdes audioierakstu, glabāt pie krimināllietas materiāliem.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā no pilna sprieduma sagatavošanas dienas Zemgales apgabaltiesā, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Pilns spriedums pieejams tiesas kancelejā 2019.gada 7.maijā.

Tiesnese I.Zālīte